

י ו ב ל (50 שנה לחוליות) / מיכאל בן דרור 1990

אליך חוליות נשואות העיניים
ראי, כולם סביבך ממתינים בלי נוע,
דור שלישי מקורזל ורביעי על הכתפיים.
נישא ולומד להגות ולפסוע .

בשפת-אם ראשונית מכמני נטעים:
"לא מותר", "סרוכית" ו"היות"
ושוקד הילדון ולבטא להטעים,
"שדה נחמיה" למשל זה "חוליות".

ו"ירדן" זה הוא "בניאס", עובדה וגם פאקט,
"ובאמת" יש לומר "פחיי"
וארוח מתיש הוא "מעל לשבת"
"וסרווס כאן זה "היי"!

ואם כבר יובל מדי בוקר פוסעת
בשבילים בשמלת עבודה מהוהה,
נעליים כבודות תמיד את יודעת,
חצי שבע, נטורליש, עכשיו, אלא מה?

ובגובה העצים מסביב שבעתיים,
מסתירים את ההר וכתמי הלבן
ופעוטה בת שלוש תדווש באופניים,
עם שקית בדרך בואך הגן.

ומבט לצפון שם הבניאס רגוע,
יזרום ודשא בגדר יבותר
נהר הפרא בוית, אך נותר געגוע
סבכי ערבות, לאפל, לנסתר.

אי "הבניאס אחרי הבתים" מהיר הזרם?
ואיה הוא חצי האי המפואר?
היכן הוא הרטט ההוא של בטרם.
הקפיצה הנועזת מצוק העפר?

היכן הוא הג'ונגל ראשיתו של היחד?
אי חבל הטרזן מעל ל"מפגש"?
שבהינף טלטלה מקפיאת דם מפחד
ינחיתך הלום – בוך על איון מרופש.

"העמדה של חוה" – פסגה לא נשכחת
נעלמה מהנוף כחלום, או טעות.
ושם קרש חלק, שהיה למקלחת
תחתיו יארוב לסבון הברבוט

עוד מבט לצפון שם הבניאס רגוע,
ומעל בית עלמין באוושית אורנים.
ושם בין רקפות, יתפרץ געגוע,
לכל שהיו להורים, לבנים.

ואת תזכרי, - צעירי גוף ורוח
פסעו כברת דרך – עתה המה כאן
פרשו אל מתחת לאבן לנוח,
והבניאס ישטוף ללא סיג, ללא זמן.

ונער יורד במדרון עם מגבת
עתון ומקלט ההוגה נכאים
לצידו תצחקק באנגלית מתנדבת
והלמות הגישרון תבלע בדשאים.

וביום של חג שולחנות יצחירו
שתיה תופינים וטס פרי שנקטף
צעירים ירקדו, הגנים ישירו
ימלאו הדשאים מני נוער וטף.

ואת יושבה על שמיכה מהבית
שפרשה לך ביתך, ונכדיך כדור
כוס קפה בחלב ועוגונת כזית
ובחיוך של סבתא חטאי בהרהור –

מה יאמרו לו לנכד שמות כמו "זריזה"
"אביגדור", "איילה" ו"טמבל" הטוב,
בצמדי הפרדים בקיבוץ. והבריזה
מעברי שטח ג', אליך תישוב.

אז נכד ייגש מהסס, לא בטוח
יקטע מחשבות, יבקש להבהיר:
מדוע ורודה היא פריחת התפוח
ולמה ירח עולה משמיר?

מדוע בין קני הסוף, הרוח לה שרה?
ואיך בעצם נראה בכלל בוך?
ולמה חיוורת אדמת דוארה
ומה היה קודם, העץ או הקוץ?

מג'ינסו של הבן מבצבצת הברך,
קשוב לסי היימן במרום הג'ון דיר
יחמם מבטו קיבוצו על אם-דרך
התוהה להימין, להשמאיל, או להישיר.

כי חשוב יחפים להלך על מדרכת
ובכף רגל למוץ חומו של השביל
ודברים פשוטים יארגנו למסכת,
במחסן הענף על קפה מהביל.

להשכים בזריחה הכחול של אוקטובר
מול האד העלה מאדמת שטח ב'
ולקצץ עד דק בסלט של הבוקר,
לקבל ולתת, לקבל ולתת.

ותפילה תנשא, שלך בן הנכד
תבורכי מרבבה בחגך, חוליות
תמשיכי בשביל התפוח ללכת
תמשיכי לטוות, לתעות ולהיות.

הוסיפי חוליה לחוליות בשרשרת
המשיכי נינים להריץ על גדות
המשיכי להיות כה פשוטה ונהדרת
בשמלת עבודה ונעליים כבדות.

שלח מאוסטרליה
אמנון קרא בטקס
15.9.1990